Evanghelizare din Romani 1-5 din data de 28 Aug.2016, Alexandria !

I. Justificarea prin credinţă.

Dumnezeu cheamă în cartea Romani pe toţi oamenii să îşi măsoare moralitatea lor, standardele lor cu cele divine, şi comparându-se cu Dumnezeu să vadă că toţi sunt păcătoşi, şi văzând că sunt păcătoşi, să realizeze nevoia lor de mântuire.
Iniţiativa, ca şi în Eden, nu îi aparţine omului, pentru că el este mort, ci Lui Dumnezeu.
În Romani se arată contrastul dintre încercarea greşită a omului de a se mântui singur, şi mântuirea oferită prin credinţa în Isus Hristos.

Romani 1:17 şi Habacuc 2:4, l-au mişcat pe Luther atât de mult încât el scrie:''Zi şi noapte am meditat la acest verset. Am văzut că dreptatea lui Dumnezeu este acea neprihănire prin care mila şi harul Lui, justifică pe cel ce crede în El. În consecinţă am simţit că am renăscut, şi că am intrat prin nişte porţi deschise în Paradis. Toată Scriptura căpăta un nou înţeles pentru mine acum. Înainte dreptatea Lui Dumnezeu mă umplea de mânie, iar acum mă umple de bucurie şi dragoste.''

Evanghelia nu spune că toţi oamenii sunt la adăpost de Mânia lui Dumnezeu, nu! Acesta este Universalism. Evanghelia este suficientă pentru mântuirea tuturor, dar eficientă doar pentru cei ce o primesc.

A.Mânia Lui Dumnezeu: unii teologi liberali neagă mânia Lui Dumnezeu, afirmând doar că Dumnezeu este Dragoste.
Mânia lui Dumnezeu: o aversiune, o reacţie sfântă împotriva păcatului!
Romani 1:18
Omul nemântuit nu este prieten cu Dumnezeu, ci *vrăjmaş*. Romani 8:7.
Lista din 1:18-32 ne arată cum îi vede Dumnezeu.
Efeseni 5:4,5; 1 Cor. 6:9-11 – nu vor meşteni Împ.lui Dumnezeu.

v.18. Mânia se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri şi nelegiuiri prin:
- dezastre, boli, suferinţă, moarte.
- abandonarea fiinţei umane.Rom. 1:24,26, 28 ,''i-a abandonat''!

Nu cumva trăiesc în păcat, şi nimic nu mă mai mustră? Nu cumva păcatul repetat din viaţa mea a ajuns sa mă *desensibilizeze*?
Osea 4:17''Efraim s-a lipit de idoli, lasă-l în pace''.
Când omul păcătuieşte, Dumnezeu este ofensat şi se mânie, iar asta e de bine.
Ultimul grad de mânie a Lui Dumnezeu împotriva păcatului este tăcerea Lui. Cu privire la evrei a tăcut timp de 400 de ani, nu le-a mai vorbit un cuvânt.

Ce urmează dacă omul este lăsat în pace:

7 trepte în degenarare: nu l-au cunoscut, nu i-au mulţumit, s-au dedat la gânduri deşarte, mintea s-a întunecat, se înşeală că sunt înţelepţi, au înebunit, au pus pe om în locul Lui Dumnezeu.

Dumnezeu şi-a arătat mânia, şi nu doar mila şi iertarea la cruce, aversiuna faţă de păcat, şi-a întors faţa de la Domnul Isus, din pricina păcatelor noastre:
Acolo Dumnezeu Tatăl Şi-a întors faţa de la Fiul Său; mânia Lui s-a abătut asupra Domnului Isus.
Crucea este revelarea mâniei Lui Dumnezeu.
Romani 2:5,8 comoară de mânie; va da mânie şi urgie celor ce din duh de ceartă, se împotrivesc adevărului şi ascultă de nelegiuire''. Va veni o zi de răzbunare a Lui Dumnezeu.

În cap.2 există 2 feluri de oameni: unii fac păcatele pe faţă, şi se laudă cu ele, şi îi învaţă şi pe alţii să le facă, şi cei ce condamnă vehement păcatul la alţii, nu sunt de acord cu păcatul şi-l condamnă public, dar îl fac în ascuns. Aceştia sunt moraliştii. Sunt şi ei oare vinovaţi? Faptul că judeci pe altul, dar tu faci aceleaşi lucruri, nu te face mai bun. Dumnezeu va judeca şi pe moralişti. Vezi 2:3,4,5 !

*Nu vezi tu că bunătatea Lui te îndeamnă la pocăinţă: am auzit oameni spunând că nu trebuie să se pocăiască, pentru că Dumnezeu a fost totdeauna bun cu ei. Şi este adevărat, dar bunătatea Lui este peste tine, ca să te pocăieşti, şi nu ca semn că e de acord cu tine. Nu-L înţelege greşit pe Dumnezeu.

B. Justificarea prin credinţă!

Cap.3:21-26 ''Dar acum s-a arătat o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu''!

Unii oameni nemântuiţi afirmă că nu au nevoie de cineva să le rezolve problema păcatului. Ei vor să şi-o rezolve singuri. Şi se poate, dacă pot fi la fel de bun ca Dumnezeu, şi de fără de păcat. Un singur păcat dacă ai făcut în viaţă, meriţi osânda şi moartea veşnică.

Romani 5:18''printr-o singură greşeală a venit osânda''. Ai nevoie de Isus ca să fii mântuit, omule ! Iar mântuirea începe cu credinţa în lucrarea Lui de la Golgota. Crezi în El, te bazezi pe ceea ce a făcut El pentru tine, eşti mântuit. Când omul îl primeşte pe Isus în inima Lui, Dumnezeu îl consideră nevinovat, adică în urma judecăţii a fost găsit nevinovat, nu a făcut niciodată păcat, un nou născut, fără trecut. Ce statut deosebit !

Ca să ştim că suntem mântuiţi avem efectele mântuirii:

- Romani 5:1,2,3 ''*să* avem *pace* cu Dumnezeu''!

Mă întreb: cum de unii sunt mântuiţi, dar nu au pace, nu au bucurie? Opusul *bucuriei* nu este tristeţea, ci păcatul. El fură bucuria.

Sunt bucuros când vine *necazul* din 2 motive:
1. Ca Isus va veni să mă ia acasă. Necazurile spun, mai lângă Domnul meu..!
2. Că necazul are un scop. Iacov 1:2-4. (tribulum).

Dacă eşti în păcat, dar toate îţi merg de minune, întreabă-te mai este Domnul cu tine?

- suntem introduşi într-o stare de har. Nu e meritul nostru, ci Lui îi datorăm faptul că am intrat!

Acest ''suntem'' arată că vom rămâne în harul Lui pentru totdeauna. Dumnezeu nu este ca un rege capricios, care acum te ridică, şi in câteva ore îţi pierzi totul, poate chiar şi viaţa. Este îţi promite stabilitate !

C. Mântuirea prin reprezentant. 2 reprezentanţi: Adam şi Isus !

Romani 5:11-21 Cum poate un singur om să influenţeze întreaga omenire:
În istorie au existat oameni care au influenţat aproape toată omenirea: Napoleon, Mao, Hitler, Marx etc...Adam a afectat negativ rasa umană ducând-o în păcat şi degradare, iar Hristos a dus-o în sus, către cer.
Omul este acceptat doar pe baza meritelor Domnului Isus Hristos. Dumnezeu tratează cu noi pe baza unui reprezentant. Toţi oamenii au fost reprezentaţi de Adam, de aceea toţi mor. Murim fizic din cauza păcatului lui Adam, penru că păcatul lui ne-a fost imputat, dar şi al nostru, însă trăim veşnic prin Hristos.

VT. respectiv Geneza 5:1 este cartea neamurilor lui Adam, iar în Maleahi ea se încheie cu ,*''blestem''*.
NT.Matei 1.1, este cartea neamurilor lui Isus, iar ea se încheie în Apoc.22.3 cu *''nimic vrednic de blestem''*.
Nu rămâne în Adam căci vei rămâne mort – vino la Hristos ca să domneşti în viaţă prin El!
Cine este reprezentantul tău acum ?

II. Sfinţirea.Poziţională şi practică. Mulţi aşa zişi creştini, au mari probleme cu cea practică. Lumea vestului e doborâtă de acest lucru.